

ΜΗΝΥΜΑ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΕΡΟΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΣ ΙΕΡΑΤΙΚΩΝ ΚΛΗΣΕΩΝ
(1-7 Μαρτίου 2010)

Αγαπητά μας παιδιά,

Μέ αφορμή την εβδομάδα την αφιερωμένη στις ιερατικές κλήσεις, επικοινωνοῦμε καί πάλι μαζί σας, γιά νά σᾶς ἐκφράσουμε τήν ἀγάπη καί τό ἐνδιαφέρον τῆς Ἐκκλησίας ἀλλά καί τῶν Ἐπισκόπων της, τῶν πνευματικῶν σας πατέρων, πρός ἐσᾶς, τούς ιεροσπουδαστές τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχολείων καί Ἀνωτάτων Σχολῶν.

Κατά τήν εβδομάδα αὐτή, πού κορυφώνεται μέ τήν Κυριακή τῆς Σταυροπροσκυνήσεως, ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία προβάλλει τόν Τίμιο Σταυρό στά μέσα ἀκριβῶς τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ὅπως παλιά ὁ Μωυσῆς ὑψωσε στήν ἔρημο τό χάλκινο φίδι στό μέσον τοῦ καταυλισμοῦ τῶν Ἑβραίων, τόν Σταυρό τοῦ Κυρίου, πού εἶναι “Θεοῦ δύναμις καί Θεοῦ σοφία” κατά τά λόγια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου (Πρβλ. Α΄ Κορ. 1, 23-24). Μέ τό ἴδιο σκεπτικό προβάλλονται καί οἱ ιερατικές κλήσεις, διότι ὁ ιερέας στέκει ὄντως στό μέσον τῆς κοινωνίας καί μάλιστα ὀφείλει νά βρίσκεται ὑψωμένος, πάνω ἀπό τήν κακία καί τήν ἀμαρτία τοῦ κόσμου, ὀρόσημο καί παράδειγμα καί πρότυπο τῆς ἐν Χριστῷ σταυρικῆς ζωῆς, ἀλλά καί ἀπόδειξη τῆς χαρᾶς τῆς Ἀναστάσεως.

Ἡ ιερατική κλήσις ἀποτελεῖ πρόσκληση καί ἐπιλογή καί δῶρο τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο: “οὐ πάντες χωροῦσιν, ἀλλ’ οἷς δέδοται” θά μᾶς πεῖ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Δέν εἶναι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι προορισμένοι οὔτε διατεθειμένοι νά κάμουν ἀπειρες θυσίες στήν προσωπική τους ζωή προκειμένου νά ἀφιερωθοῦν στό ἔργο τοῦ Θεοῦ. Καί γιά τόν λόγο αὐτό θά προσθέσει: “ὁ δυνάμενος χωρεῖν, χωρεῖτω” (Ματθ. 19, 11-12). Ἐχετε ἐπομένως σεῖς γίνεαι ἀποδέκτες τούτης τῆς κλήσεως τοῦ Θεοῦ, τήν ὁποία ὀφείλετε νά καλλιεργήσετε, νά αὐξήσετε καί νά ἀκολουθήσετε, ἔχοντας πλήρη συναίσθηση καί γνώση τοῦ δύσκολου ἐργου πού καλεῖσθε νά ἀναλάβετε, αὐτό τῆς διακονίας τοῦ Θεοῦ καί τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ ιερέας, κατά τόν ἅγιο Γρηγόριο Νύσσης, “ἐνῶ μέχρι χτές ἦταν ἕνας ἀπλός ἄνθρωπος ἀνάμεσα στούς πολλούς, μέ τήν χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γίνεται καθοδηγητής τοῦ λαοῦ, πρόεδρος, διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, μυσταγωγός τῶν ἀρρήτων Μυστηρίων. Καί τά ἐπιτελεῖ ὅλα αὐτά χωρίς νά ἔχει ἀλλάξει στό σῶμα ἢ στήν μορφή του, ἀλλ’ ἐνῶ παραμένει ἐξωτερικά ἴδιος μέ πρίν, ἡ ἀόρατη ψυχή του ἔχει μεταμορφωθεῖ πρός τό καλύτερο, μέ τήν ἐπενέργεια τῆς ἀόρατης δυνάμεως καί χάριτος τοῦ Θεοῦ” (Λόγος εἰς τήν ἡμέρα τῶν Φώτων). Παράλληλα ὅμως μέ τήν χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, γιά νά μπορέσει νά φέρει εἰς πέρας τό ἔργο, πού ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐμπιστεύεται, εἶναι ἀνάγκη ὁ ιερέας νά εἶναι ἐφοδιασμένος μέ πνευματικά ὄπλα: μέ τόν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, μέ τήν ζώνη τῆς ἀληθείας, μέ τά ὑποδήματα

τοῦ Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης, μέ τήν μάχαιρα τοῦ πνεύματος, καί προσάνων μέ μεγαλοψυχία καί πίστη πρὸς τόν Θεό (Πρβλ. Αγ. Ιωάννου Χρυσοστόμου, Ὁμιλία εἰς τήν ἀποδημίαν τοῦ ἐπισκόπου Φλαβιανοῦ, PG 49, 50).

Μέσα σέ ἕνα διαρκῶς μεταβαλλόμενο γίγνεσθαι, ὅπου ἡ παγκοσμιοποίηση προωθεῖται διά τῆς ἰσοπεδώσεως τῶν λαῶν καί τῶν πολιτισμῶν, καί ἡ ἐπιστημονική καί τεχνολογική “ὑπερ-γνώση” ἐξαίρει τό κοσμικό φρόνημα, ἡ ἐκκοσμίκευση ἐπιχειρεῖ νά εἰσβάλει δριμνύτερα στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας καί νά ἀλλοιώσει τό φρόνημα κλήρου καί λαοῦ, “ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καί τούς ἐκλεκτούς” (Ματθ. 24, 24). Ζώντας σέ μιά κοινωνία πού πανθομολογουμένως παρουσιάζει ἔλλειμμα ἠθους καί ἔκπτωση ἀξιῶν, οἱ διάκονοι τῆς Ἐκκλησίας ὀφείλουμε νά διαθέτουμε ἀυξημένο τό Ὁρθόδοξο ἠθος καί τό ἐκκλησιαστικό φρόνημα, προκειμένου νά ἀντισταθοῦμε στίς ἀντίθεες δυνάμεις, τίς ὁρατές καί τίς ἀόρατες, καί νά γίνουμε οἱ φωτισμένοι καθοδηγητές τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἔχουμε ἐπίσης ἀνάγκη νά ἐφοδιαστοῦμε μέ τήν ἐπίγνωση τοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ καί νά ἐπανακτήσουμε τίς δυνάμεις καί τίς ἀρετές τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, ὅπως αὐτές ἔχουν διαμορφωθεῖ καί ἐκφρασθεῖ μέσα στήν μακραίωνη Παράδοσή μας.

Ὅλα αὐτά τά πνευματικά ἐφόδια εἶναι ἰδιαίτερος χρήσιμα γιά τήν μελλοντική σας διακονία καί εἶναι ἀνάγκη νά τά καλλιεργήσετε καί νά τά ἀποκτήσετε, παράλληλα μέ τήν καλλιέργεια τῆς ἱερατικῆς σας κλήσεως. Ὁ ρόλος τῶν γονέων σας καί τῶν πνευματικῶν σας πατέρων, καθὼς ἐπίσης τῶν διδασκάλων σας καί τῆς δικῆς σας ἐπιμέλειας, εἶναι καίριος καί καθοριστικός.

Φοιτῶντες στά Ἐκκλησιαστικά Σχολεῖα καί στίς Ἐκκλησιαστικές Ἀκαδημίες, ἔχετε ἐνώπιόν σας μιά ἀνεπανάληπτη εὐκαιρία ὥστε νά ἐνισχύσετε τόσο τίς γνώσεις σας γύρω ἀπό τίς ἀλήθειες τῆς Πίστεώς μας, ὅσο καί νά ἀποκτήσετε τό Ὁρθόδοξο βίωμα, τήν ἐμπειρία τῆς λατρευτικῆς καί μυστηριακῆς ζωῆς. Διότι ὅσο πιο καλά προετοιμασθεῖτε τώρα, τόσο πιο σωστά καί πιά ἔτοιμοι θά μπορέσετε νά ἀντιμετωπίσετε τίς ἀπειρες προκλήσεις καί ἀπαιτήσεις τῆς ἱερατικῆς ζωῆς, τῆς διακονίας τῶν ἀνθρώπων καί τῆς ἐν Χριστῷ καθοδηγήσεώς τους, ἰδιαίτερα στήν ἐποχή μας, πού τά πάντα κρίνονται καί τά πάντα ἀμφισβητοῦνται.

Ἀλλά καί ὅταν ἀποφοιτήσετε πλέον, δέν πρέπει νά ξεχνᾶτε ὅτι πάντοτε εἴμαστε μαθητές τοῦ Χριστοῦ, ὅτι ὀφείλουμε νά μαθητεύουμε συνεχῶς στό Εὐαγγέλιο καί στήν μακρόχρονη ἐμπειρία καί Παράδοση τῆς Ἐκκλησίας, προκειμένου νά ἀντλοῦμε ἀδιάκοπα τούς λόγους τῆς Ἀληθείας καί τίς σωστές ἀπαντήσεις ἀπέναντι σέ κάθε ἐρώτημα τῶν ἀνθρώπων πού ἄπτεται τῆς πνευματικῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς.

Ἀγαπητά μας παιδιά,

Θέλουμε νά σᾶς συγχαροῦμε γιά τήν κλίση σας νά ἀκολουθήσετε τό κάλεσμα τοῦ Θεοῦ. Προσευχόμαστε γιά σᾶς καί παρακαλοῦμε τόν Κύριο νά σᾶς δίνει σταθερότητα στήν ἀπόφασή σας, νά σᾶς ἐνισχύει στήν πίστη, καί νά σᾶς εὐλογεῖ ἀπομακρύνοντας ἀπό τήν καρδιά σας κάθε κακία. Ὡς πνευματικοί σας πατέρες καί ὡς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας, πού ἀνησυχοῦν γιά τήν λογική ποίμνη τοῦ Χριστοῦ, στρέφουμε καθημερινά τό βλέμμα μας πρὸς ἐσᾶς μέ ἐλπίδα καί προσμονή. Σέ κάθε σας προσπάθεια, σέ κάθε σας αἴτημα, θά μᾶς βρεῖτε ἀρωγούς καί συμπαραστάτες.

Συγχαίρουμε ἐπίσης καί εὐγνωμονοῦμε τούς καθηγητές σας, πού μέ τόν δικό

τους τρόπο συμβάλλουν και αυτοί τά μέγιστα στήν κατάρτισή σας και στήν προετοιμασία σας για τήν εκπλήρωση τῆς κλήσεως τοῦ Θεοῦ. Τούς εὐλογοῦμε και τούς εὐχαριστοῦμε, πού καταθέτουν και τόν δικό τους κόπο και τή δική τους ἀγωνία προκειμένου νά σᾶς μεταλαμπαδεύσουν τήν ἐπιστημονική γνώση, ἀλλά και τό ἐκκλησιαστικό φρόνημα.

Μά πάνω ἀπό ὅλους εὐχαριστοῦμε και εὐγνωμονοῦμε τόν πανάγαθο Θεό, πού ἀκόμα και σέ δύσκολους καιρούς φροντίζει νά ἐμπνέει στίς καρδιές τῶν νέων ἀνθρώπων σάν κι ἐσᾶς τήν θεϊκή Του ἀγάπη, τό πνεῦμα τῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας και τήν ἀνταπόκριση πού ἀπαιτεῖ ἡ ζωή τοῦ κάθε ἀνθρώπου, ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖ τήν κλήση τοῦ Θεοῦ στή ζωή του.

Μέ πατρικές εὐχές και ἐν Χριστῷ ἀγάπη

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

† Ὁ Αθηνῶν Ιερώνυμος, Πρόεδρος